

POUTNÍK

ROČNÍK XX
DUBEN 2016

Náš Pane, tys ten věčný král
a Syn, jenž trůní s Otcem svým,
Adama stvořils, by se stal
obrazu tvému podobným.

Když podvedl ho zrádnou lstí
d'ábel, sok rodu lidského,
ty z čisté Panny přijal jsi
tvar i jho těla našeho.

Abys nás s Bohem usmířil,
jsi, Spasiteli, v těle žil,
abys nám mohl vodou křtu
smýt hřích a vrátit čistotu.

Ty z lásky k nám jsi vystoupil
na dřevo kříže potupné
a krví svou jsi zaplatil
za naši spásu výkupné.

Tys byl po zmrtnýchvstání svém
Otcovou slávou odměněn,
teď i my vírou žijeme,

že s tebou z mrtvých vstaneme.

Buď věčně, Kriste, věrným svým
plesáním velikonočním.
Nás, milostí tvou vzkříšené,
vem k oslavě své vítězné.

Ježíši, každý tvor tě chval,
že vítězně jsi z hrobu vstal,
i Otce, Ducha milosti
ať věčně všechno tvorstvo ctí. Amen.

*(velikonoční hymnus z ranních chval
O rex aeternae, Domine)*

Jitřenka rdí se růžemi,
nebesa zvučí písněmi,
zní světem jásos vítězný,
úpí jen žalář pekelný.

Vždyť statečný a mocný král,
jenž sílu smrti pošlapal
a brány pekla vyvrátil,
nám hříšným viny odpustil.

Ač zavalen byl balvanem
a silnou stráží obklopen,
hle, Vítěz vyšlý ze hrobu
jde v triumfálním průvodu.

Je konec všemu úpění,
bezmocný nárek peklem zní:
Náš Pán už z mrtvých slavně vstal,
jak zárný anděl zvěstoval.

Buď věčně, Kriste, věrným svým
plesáním velikonočním.
Nás, milostí tvou vzkříšené,
vem k oslavě své vítězné.

Ježíši, každý tvor tě chval,
neboť jsi slavně z hrobu vstal,
i Otce, Ducha milosti
ať věčně všechno tvorstvo ctí. Amen.

*(velikonoční hymnus z ranních chval
Aurora lucis rutilat)*

-OJ-

BIBLICKÉ POSTAVY – GAMALIEL

O třetí neděli velikonoční čteme v prvním čtení úryvek z 5. kapitoly *Skutků apoštolů*, který pojednává o výslechu apoštolů před veleradou, nejvyšší židovskou institucí. Provinili se tím, že porušili zákaz kázat o Kristu a jeho poselství. Petrova námitka byla lapidární: „Více je potřeba poslouchat Boha než lidi.“ Liturgické čtení nenabízí celou zprávu, již Lukáš o tomto zasedání podává. V ní vystupuje jeden ze členů tohoto soudního dvora, velmi vážená osobnost, znalec Zákona Gamaliel („Bůh mi odplatil“). Byl též nazýván „starší“ nebo I., aby byl odlišen od svého vnuka Gamaliela II., který žil okolo roku 100 po Kr. a byl nepřítelem křesťanství.

Gamaliel I., který i v rabínských textech získal označení *raban*, jež znamená asi tolik co „Excelence“, patřil k otevřenějším proudům tehdejšího judaismu, podobně jako rabín Hillel, kterého starobylá tradice považovala za Gamalielova otce či dědečka. Reč tohoto velkého a respektovaného mistra vycházela z odkazu na dva historické případy vzpoury proti Římanům, které byly poznamenány mesiánským očekáváním. Jistý Theudas, který přislíbil opakování Jozuova přechodu přes vysušený Jordán, získal čtyři sta následovníků pro dobrodružství, které skončilo v r. 44 po Kr. krvavým masakrem.

Léta předtím, v r. 6 po Kr., se během sčítání za římského místodržitele Kvirinia postavil Juda Galilejský do čela protiřímské vzpoury a dožadoval se uznání za Mesiáše. Avšak jeho konec byl stejně katastrofální. Gamaliel vyšel z těchto dvou zkušeností a doporučil kolegům ve veleradě korektní cestu v přístupu k prvním křesťanům: „Pochází-li totiž tento záměr nebo toto dílo od lidí, samo se rozpadne. Pochází-li však od Boha, nepodaří se vám ty lidi zničit. To by se pak o vás muselo říci, že se stavíte proti Bohu“ (5,38-39). Návrh byl přijat a apoštolové byli zbičovani, napomenuti a propuštěni na svobodu.

Ke Gamalielovu portrétu je třeba připojit ještě jednu poznámku, již uvádějí Skutky apoštolů. Když Pavel mluvil před obyvateli Jeruzaléma po sročení v chrámě, začal svůj krátký životopis takto: Já jsem Žid. Narodil jsem se v Tarsu v Kilíkii, ale vyrostl jsem tady v tom městě, přesně jsem byl vychován, jak to žádá otcovský zákon, ve škole Gamaliela...“(22,3). Gamaliel I. tedy byl podle tehdejšího zvyku tři nebo čtyři roky Saulovým učitelem. Na základě této zprávy si rakouský spisovatel Franz Werfel (1890-1945) v dramatu *Pavel mezi žáky* (1926) představoval, že Gamaliel žádal svého dávného žáka: „Pro svobodu Izraele vyznej: Ježíš byl pouhý člověk!“ Ale Pavel byl už ve své víře nezlomný a s bolestí, ale pevně milovaného mistra odmítl. Přesto existuje legendární tradice, která dopřála obrácení i Gamalielovi, a dokonce mu přiřkla jedno apokryfní evangelium.

(Gianfranco Ravasi, Biblické postavy) -OJ-

SVÁTEK BOŽÍHO MILOSRDENSTVÍ

Svátek Božího milosrdenství zaujímá nejdůležitější místo mezi všemi formami pobožnosti k Božímu milosrdenství, které byly sestře Faustyně zjeveny.

Poprvé o zavedení tohoto svátku požádal Pán Ježíš ve zjevení, které měla sestra Faustyna v roce 1931. „Toužím, aby milosrdenství mělo svátek. Chci, aby ten obraz, který namaluješ štětcem, byl slavnostně posvěcen o první neděli po Velikonocích; tato neděle má být svátkem milosrdenství.“

Volba zrovna této neděle není náhodná. Je to první neděle po Velikonocích. O Velikonocích si celá církev připomíná dílo Božího vykoupění, které je úzce spjaté s Božím milosrdenstvím, vzpomínáním a slaveným o tomto svátku. Toto vykoupění je přece projevem Božího milosrdenství pro celý svět. Zároveň je třeba si uvědomit a pamatovat, že svátek Božího milosrdenství není jen dnem, kdy si zvláštním způsobem připomínáme Boží milosrdenství a je uctíváme, ale že je to den mimořádných milostí pro celý svět slíbených Pánem Ježíšem, který řekl sestře Faustyně: „Toužím, aby svátek milosrdenství byl útočištěm a úkrytem pro všechny duše, zvláště pro ubohé hříšníky.“

Pán Ježíš spojil s tímto svátkem veliké přísliby:

„Kdo toho dne přistoupí k Prameni života, ten dosáhne úplného odpuštění vin a trestů.“ Pramenem života je přitom svátost smíření a Eucharistie.

„V tento den je otevřeno nitro mého milosrdenství; celé moře milosti vylévám do duší, které se ke zdroji mého milosrdenství přibližují.“ /Den. 699/

Pro ty, kteří se pokládají za veliké hříšníky, pro které už není Božího odpuštění, Pán Ježíš zároveň vzkazuje: „At' se žádná duše nebojí ke mně přiblížit, i kdyby její hříchy byly jak šarlat.“

Svátek Božího milosrdenství, který oficiálně zavedl 30. dubna roku 2000 v den svatořečení sestry Faustyny papež Jan Pavel II., se tak jeví jako neobvyklá příležitost setkání s bezmeznou hloubkou Božího milosrdenství, tento den otevřeného dokořán.

Dá se říct, že tento den Bůh před každým stojí jako „slabý“ a starostlivý Otec, ne jako Soudce. „Žádná duše nenalezne ospravedlnění, dokud se s důvěrou neobrátil k mému milosrdenství, a proto má být první neděle po Velikonocích svátkem milosrdenství a kněží mají v ten den duším říkat o tom mém velkém a bezedném milosrdenství,“ říkal ve zjevení Pán Ježíš sestře Faustyně.

Svátek Božího milosrdenství se tedy stává Bohem stanovenou chvílí setkání člověka s jeho milosrdenstvím. K tomuto setkání mají připravovat a vést člověka všechny ostatní formy úcty k Božímu milosrdenství. Ovšem, tak jako v případě obrazu Božího milosrdenství, nemůžeme zapomenout na to, co je nejdůležitější a co také zdůrazňoval sestře Faustyně Pán Ježíš: na důvěru. Dokud se s důvěrou neobrátime k jeho milosrdenství, nenajdeme ospravedlnění a vnitřní pokoj.

Pokud tedy chceme dosáhnout a získat milosti slíbené Pánem Ježíšem, musíme více důvěřovat jemu než sami sobě. Více poslouchat jeho slova než hlas našeho srdce, které nám někdy hodně věcí vyčítá a my si s tím nedokážeme poradit. Stojí za to vzpomenout si zde na slova sv. Pavla, který říká, že Bůh je větší než naše srdce a výčitky svědomí, které máme a které pramení z naší minulosti. (http://www.apostol.cz/svatek_bozeho_milosrdenstvi.php)

Pobožnosti k Božímu Milosrdenství

Základem všech pobožností Božímu Milosrdenství je hluboká **důvěra v Boží Milosrdenství**, která musí být spojena s **uskutečňováním milosrdenství vůči bližním** v denním životě (modlitbou, slovem, skutky duchovního a tělesného milosrdenství, viz KKC).

- **svátek Božího Milosrdenství** – duše, která (v tomto dni) přistoupí ke svátosti smíření a svátosti eucharistie, dosáhne úplného odpuštění vin a trestů

- **novéna k Božímu Milosrdenství** (od Velkého pátku do soboty před svátkem Božího Milosrdenství – 9 dní) – spočívá v určené denní modlitbě + v modlitbě korunky po celou dobu novény

- **korunka k Božímu Milosrdenství** (lze se modlit kdykoliv) – modlí se na obyčejném růženci, začíná modlitbou Otče náš, Zdravas, Věřím. Následuje pět desátek, každý začíná (na velkém zrnku růžence) slovy: „Věčný Otče, obětují Ti tělo a krev, duši a Božství Tvého nejmilejšího syna a našeho Pána Ježíše Krista za hříchy naše i celého světa“; na malých zrnkách pak desetkrát voláme: „Pro jeho bolestné utrpení smiluj se nad námi a nad celým světem!“; korunka končí trojím zvoláním: „Svatý Bože, Svatý Silný, Svatý Nesmrtelný smiluj se nad námi a nad celým světem!“

- **hodina Milosrdenství** – třetí hodinu (tj. hodinu své smrti) pojmenoval sám Ježíš „hodinou milosrdenství“ pro svět a vyzývá nás, abychom se zahlubovali do Jeho umučení, zvláště do Jeho opuštěnosti v hodině smrti. „V této hodině neodřeknu nic duši, která mě prosí pro mé umučení“. Pán doporučoval křížovou cestu nebo alespoň krátkou návštěvu Jeho Srdce ve svatostánku. Není-li to časově možné, alespoň krátké ponoření se do modlitby. Spasitelovu smrt si připomínáme každého dne, nejen v pátek.

- **úcta k obrazu Milosrdného Ježíše**

- **šíření úcty k Božímu Milosrdenství**

Přejme si a snažme se, abychom na přimluvu sestry Faustyny prožili období svátku Božího Milosrdenství naplno!

BM

Doporučená literatura:

brožury o Božím Milosrdenství, vydavatelství: Matice cyrilometodějská s.r.o, deníky sestry Faustyny Kowalské

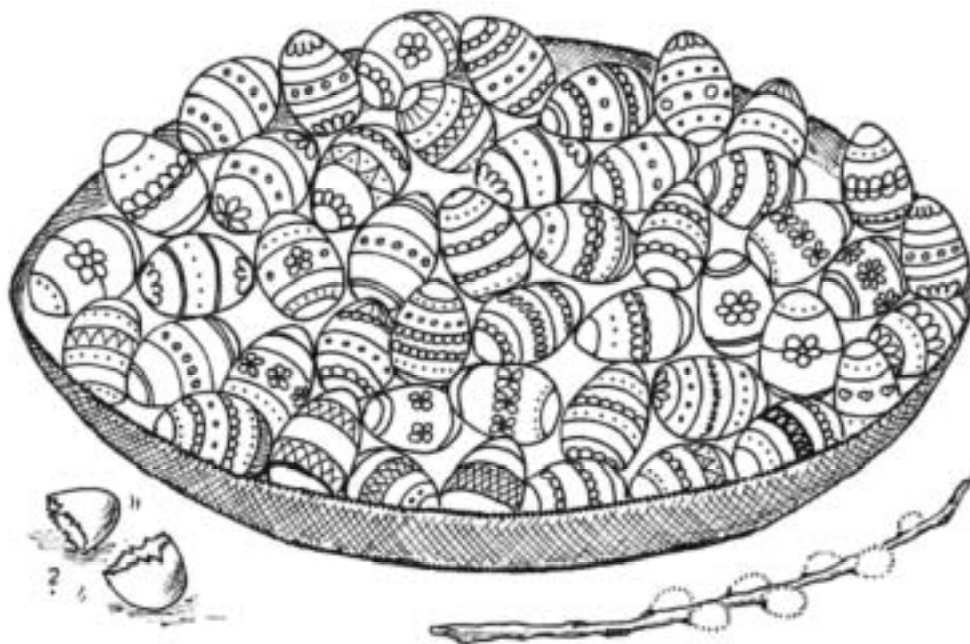
AHOJ DĚTI!

Věřím, že jste se v postní době dobře připravovaly, a tak dnes můžete opravdově slavit a radovat se, protože prožíváme největší svátek v roce – neděli Zmrtvýchvstání Páně. Tam, kde se zdálo vše u konce – potupná smrt nevinného Pána Ježíše na kříži, najednou vychází světlo, povstává nový život, Pán je vzkříšen z mrtvých. Tak nekonečně velkou láskou nás Bůh zahrnul, že poslal na svět svého Syna, aby nás zachránil....

Asi bychom si nedokázali představit Velikonoce bez mnoha symbolů. Snad úplně tím nejčastějším je vajíčko. Mohlo by se snadno zaměnit s malým neživým kamenem. Některé kameny dlouho omývané proudem vody opravdu mohou být svým tvarem od vajíčka k nerozeznání. Ale rozdíl tu je, nikdy se v nich neprobudí život! Zatímco ve zdánlivě mrtvém vajíčku se život probudit může a na svět se vyklube malé kuřátko....

Na velikonočním obrázku je ošatka plná malovaných vajíček. Pozorně si je prohlédněte a hledejte dvojice úplně stejných vajíček. Hádankou bude, kolik takových dvojic ošatka nabízí. Obrázek si můžete pěkně velikonočně vybarvit.

(Otazníček)

PRO STARŠÍ:

Aleluja – zní radostně po celé zemi. Slavíme neděli Zmrtvýchvstání Páně. Je důvod se radovat, nadešel okamžik, na který jsme se v postní době snažili co nejlépe připravit. Můžeme slavit onu zásadní a nejdůležitější událost – Pán zvítězil nad smrtí a otevřel nám cestu k věčnému životu!! Kéž nám opravdová velikonoční radost vydrží nejen o Velikonocích a během velikonoční doby, ale i v ostatních všedních dnech.

První neděle po Velikonocích je také nazývána Bílá neděle. Svě pojmenování dostala podle toho, že ti, kteří byli pokřtěni na Velikonoční vigílii, odkládali v tento den svůj bílý šat – symbol světla.

Víme ale také, že tato neděle se slaví jako svátek Božího milosrdenství. Neděli Božího milosrdenství stanovil papež Jan Pavel II. v den svatořečení polské řeholnice Faustyny Kowalské – 30. 4. 2000.

V roce 2002 při slavnostním otevření svatyně Božího milosrdenství pronesl papež Jan Pavel II. velmi výstižná a shrnující slova: „Mimo Boží milosrdenství není jiného pramene naděje pro lidské bytosti.“ Zasloužil také svět Božímu milosrdenství následující modlitbou:

Bože, milosrdný Otče,
který zjevuješ svou lásku ve svém Synu, Ježíši Kristu,
a vyléváš ji na nás v Utěšiteli Duchu Svatém,
Tobě dnes svěčujeme osud světa i každého člověka.
Skloň se nad námi hříšnými, uzdrav naši slabost,
přemož všechno zlo a dej všem obyvatelům země
poznat své milosrdenství,
aby v Tobě, trojjediný Bože,
vždy nacházeli zdroj naděje.
Věčný Otče, pro bolestné utrpení
a zmrtvýchvstání svého Syna
buď milosrdný k nám i k celému světu. Amen.

Možná ji někteří znáte, pro jiné může být inspirací právě letos, jak jsme si již minule připomínali, Svatém roce milosrdenství. Když papež František vydal 11. Dubna 2015 „bulu“ (dokument), kterou vyhlásil mimořádný Svátý rok milosrdenství, do jejího úvodu napsal: „Ježíš Kristus je tváří Otcova milosrdenství...“

Krásné a požehnané Velikonoce!

podle internetu (EJ)

Řešení z minulého Poutníka: 10 rozdílů v obrázcích: 1. trnová koruna, 2. čára na vrcholu kříže, 3. čára na zdi, 4. páska na hlavě (vpravo dole), 5. suk na kříži, 6. čárka na roušce, 7. kámen na zemi, 8. čára na Veroničině hlavě, 9. čára v průchodu, 10. druhý cíp roušky

LUDMILA NOVÁKOVÁ, NAROZENÁ ROKU 1925

Vyslechla jsem vyprávění paní Ludmily Novákové. Je obdivuhodné, že i když její život nebyl vždy jednoduchý, neslyšela jsem žádnou zahořklou ani stěžováním si na život, na osud, na zdraví, jak je to u některých lidí zvykem.

Narodila jsem se před devadesáti lety Matyldě Řehákové z Kunčic pod břehem a Vincenci Vávrovi z Petrovic. Ten byl jako svobodný šest let na italské frontě. Po vojně se oženil a předělávali chalupu. Měli dluh, přišla krize. Ten rok jim vymrzlo žito a starý Jansa z Čermné jim říkal „ať zasejou len, ten byl tenkrát poplatnej“. Maminka pak mnohokrát říkala: „kdybychom ho poslechli, byli bychom bez dluhů“. Jo, starej Jansa byl dobrý hospodář, byl to mého dědečka bratránek. Když sušil Jansa sena na Vartě, rád se zastavil u Víta Duška v hospodě a všem poručil kořalku.

Měla jsem ještě dva sourozence, Václava a Jiřinu. Do školy jsem chodila v Petrovicích a to jsme ještě psali na břidlicové tabulky. Vždyť se mnou chodila Máňa, tvoje maminka. Dnes už mají děti takové přístroje, že je člověk neumí ani pojmenovat. V rádiu říkali, že když se dítě podívá šedesátkrát za den na počítač, tak už je závislým. To my jsme běhali od jara do zimy po venku s obručema.

U baráku jsme vždycky měli klokočí – keř s bílými květy. V okolí jsem ho nikde neviděla, až jednou v botanické zahradě. Klokočí má kulatá semínka, ze kterých se dříve dělaly klokočové růžence.

Od mládí jsem chodila do kostela. Pamatuju, když sem chodil pan farář Buriánek z Králík, byla v Petrovicích mše svatá jen o pouti, posvícení a na Vánoce. V Čermné byli dva kaplani a ti nás učili náboženství. Když nás učil P. Suchomel, u Mikulů koupil tašku buráků a na svatého Mikuláše nám dal každému nadílku. Starší děti buráky musely rozpočítat, aby dostal každý z dětí stejně. Z té doby si pamatuji básničku: „Blahotinec místo krásné, svítí na něj slunko jasné, ozařuje pět domů, pivovar a pálenku.“ Švédové prý pánev na vaření piva ukradli z chalupy v Kovářově (Markově) skalce. Dnes na Blahotinci stojí chalupy tři.

Maminka chtěla, abych se něco naučila, a tak se domluvila se strýcem v Hořicích, který mi sehnal službu u doktorů Jechů. Po válce jsem tam odjela a sloužila jsem tam šest roků. Bylo to tam dobrý a hodně jsem se tam naučila. Vzali mě jako člena rodiny. Jezdila jsem tam do roku 2012. Už žijí jen jejich vnuci a ještě před Vánocemi si voláme.

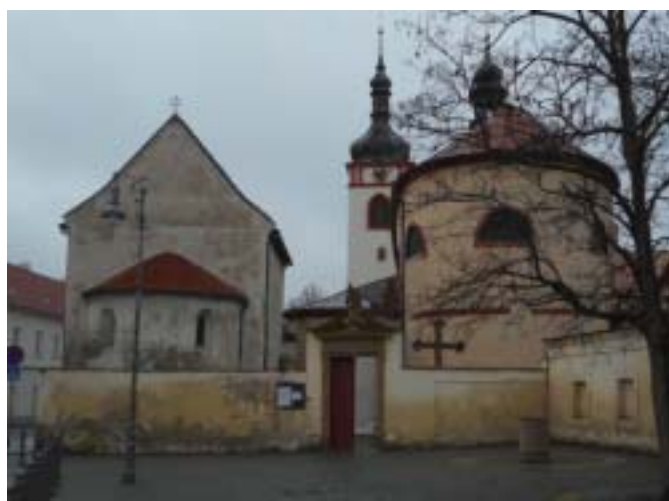
Život nebyl jednoduchý a řekla bych, že jsme měli všichni tak stejně. Když jsem se vdala, tak jsem se přestěhovala za manželem. Nikdy jsem nechtěla dluhy a tak, když se něco ušetřilo, opravovali jsme chalupu. Předělávali jsme ji několikrát. Ale uměli jsme se taky bavit. Ženský posbíraly po vsi potraviny a v Kotli pekly cukroví. Chlapi udělali dětem houpačku a lanovku v Kypsárně. Dětský dny byly taky moc hezký. Průvod jel od Fajtů přes celou vesnici. Ani televizi nikdo nepotřeboval. Já ji nemám ani teď. Ráda si něco přečtu. Děti mi nosí noviny a poslouchám rádio.

Večer, když nemůžu spát, tak o všelichem přemýšlím. Táta už bude pětadvacet let odpočívat. A to chtěl velkou chalupu, aby tu mohly děti bydlet. Taky moc vzpomínám na Drahušku. To byla taková dobrá duše. Jak mě něco trápilo, tak jsme to spolu probraly a hned to bylo lepší.

Vzpomínek by bylo ještě mnoho, ale to by bylo na další povídání.

-jm-

VÝLET SE TŘEMI STŘEDOŠKOLÁKY V ÚTERÝ 23. 2. 2016

NÁBOŽENSTVÍ - VÝLET NA ANDRLŮV CHLUM 25. 2. 2016

MINISTRANTI - VÝLET NA ANDRLŮV CHLUM 26. 2. 2016

POZVÁNKA NA SKAUTSKÝ TÁBOR

Mafie

**Skautský letní tábor
pro Vás připravují skauti z Verměřovic a Dolní Čermné**

Kde: Švýcarova louka, Jeřmaň – Bouzov

Vydej se s námi do časů, kdy města ovládali mafiáni z podsvětí. Zažiješ s námi spoustu legrace, dobrodružství a něco se i naučíš.

Kdy: 16. 7. – 30. 7. 2016

Pro děti od 7 let

Cena: 2 550,-Kč

Janík – český skaut, s. s.

PODOBENSTVÍ O HODINÁŘI

V malém domku na konci města bydlel hodinář se svou početnou rodinou. Neměli na různých ustláno. Jen tu a tam přinesl někdo hodináři něco k opravě a málokdy se tu zastavil zájemce o nové hodiny. Lidé v městě a okolí nebyli zámožní, i hodiny byly pro většinu z nich přepychem. Hodinář byl opravdový mistr svého řemesla. Přestože byl chromý na obě nohy a po dílně se jen ztěžka pohyboval, jeho ruce byly citlivé a hbité, jeho oči jasné a zrak bystrý, jeho sluch byl jemný a rozeznal i sebemenší závadu v tichém tikotu hodin. Na stěnách jeho malé dílny visely krásné hodiny, malé i velké, vesele tikající i vážné a velebné, jejichž kyvadlo zvolna a přesně odměřovalo čas. Byla to malá umělecká dílna.

Jednou šel okolo krámu kněz. Vešel dovnitř, potřeboval opravit své hodinky. Užasl, když viděl všechny ty skvělé exempláře po stěnách. Prohlížel si je, zatímco hodinář opravoval porouchané péro.

„Jsi umělec, hodináři, tohle jsou všechno pravé poklady,“ řekl.

Hodinář mávl rukou. Nebyl zvyklý naříkat a stěžovat si, ale najednou se mu zachtělo otevřít knězi své srdce.

„K čemu jsou mi poklady, které nikdo nekoupí? Co jsou mi platná ta – jak říkáte – umělecká díla, když visí jen na zdi a já se na ně dívám, jak ubíhá čas a odměřuje mou bídu. Tady vesele tikají hodiny a vedle v kuchyni stojí na sporáku prázdné hrnce a žena a děti by chtěly jíst...“

Hodinář povzdechl. „Ani trochu štěstí mi Pán Bůh nedal, otče. Jen bídu a nemoci, dětí plno a peníze žádné. Já jsem mrzák, sotva chodím. A tak jen sedím tady v dílně, dělám hodiny, vymýšlím stále nové, zlepšuji – ale k čemu mi to je?“

Kněz mlčel, procházel se podél stěny s hodinami a najednou se zastavil u těch největších a nejkrásnějších. Měly malované ciferníky, vyřezávané ručičky, lesklé mosazné kyvadlo na dlouhé tyči a dvě velká, těžká olovená závaží.

„Krásné hodiny,“ pochválil je kněz, jako by ani neslyšel dlouhou hodinářovu zповěď. „To je taky tvoje práce?“

„Jsou to mé nejkrásnější hodiny, otče. Jsou přesné a spolehlivé. Všechny ostatní hodiny řídím podle nich.“

„Mistrovské dílo, hodináři. Jen škoda, že je zatížil takovými strašnými kusy olova,“ řekl kněz, přistoupil k hodinám a obě závaží vyvlekl z háčků, kterými byla zavěšena na řetízcích. Hodiny se zastavily. Hodinář udiveně zíral, nemohl pochopit knězovo počínání. Cožpak je tak hloupý?

„Jak to, že tvé vynikající hodiny nejdou, hodináři?“ zeptal se kněz.

„Ach, otče,“ zavyčítal hodinář, „jak mohou jít, když jste jim vzal jejich závaží?“

„Chtěl jsem jim ulehčit,“ řekl kněz.

„To závaží je přece jejich hnací síla, otče. A já jsem přesně spočítal, jak má být závaží těžké.“

Kněz se usmál, zavěsil obě závaží na místo, ťukl do kyvadla a hodiny začaly zase tikat.

„Jsi velký mistr, hodináři, přesně víš, jaké závaží které hodiny potřebují. A víš, že je to jejich hnací síla. I náš Pán dobře ví, jaké závaží kdo v životě potřebujeme. Neboj se, On tě nepřetíží. On je dobrý Mistr. Ale kdyby ti ta závaží vzal, byl bys stejně neužitečný a nepotřebný jako hodiny, které nejdou.“

Kněz už dávno odešel, ale hodinář se stále ještě díval na své krásné kyvadlové hodiny na stěně, naslouchal jejich pravidelnému, nevzrušenému tikotu a mimoděk sepjál ruce.

-jm-

KULTURNÍ KALENDÁŘ

Ne 17. 4. – 15.00 hod.	Se v kulturním domě ve Verměřovicích koná koncert dechové hudby z Dolních Bojanovic - ŠOHAJKA . Vstupné 100 Kč. Předprodej vstupenek: Marie Pecháčková, Verměřovice 141 email: MPECHAJDA@seznam.cz mobil: 774 220 970
------------------------	--

LEKTORSKÁ SLUŽBA

Duben 2016			
Ne 3. 4.	2. neděle velikonoční	7.30	Nastoupilovi 303
		10.30	Formánkovi 202
Ne 10. 4.	3. neděle velikonoční	7.30	Menclovi 193
Ne 17. 4.	4. neděle velikonoční	7.30	Pecháčkovi 330
		10.30	Formánkovi 83
Ne 24. 4.	5. neděle velikonoční	7.30	Svobodovi 377
		10.00	Macháčkovi 242

Květen 2016			
Ne 1. 5.	6. neděle velikonoční	7.30	Adamcovi 18
		16.00	Židkovi 65
Ne 8. 5.	7. neděle velikonoční	7.30	P.Krátký 73
		16.00	Faltusovi 128
Ne 15. 5.	Slavnost Seslání Ducha Svatého	7.30	Marešovi 172
		16.00	Jansovi 7
Ne 22. 5.	Slavnost Nejsvětější Trojice	16.00	Kunešovi 458
Ne 29. 5.	9. neděle velikonoční	7.30	Langrovi 173
		16.00	Šebrlovi 415

DECHOVÁ HARMONIE Letohrad
vás srdečně zve na

jarní koncert

1. 4. 2016 od 19.30 hodin
Dům kultury Letohrad

hostují
Karel Bělohoubek, skladatel
Zdeněk Lorenz, sólo na trubku

řídí Josef Pilný
zpívá Liba Šilarová a Richard Kohout
večerem provází Pavel Neumeister

www.hudbaletohrad.cz

Vstupné 110 Kč
Předprodej vstupenek v Informačním centru na Václavském náměstí

Příležitost ke svátosti smíření

V Dolní Čermné v neděli vždy od 7:00 h. do 7:25 h., v ostatní dny 30 minut přede mší svatou.

Návštěva starších a nemocných farníků:

Ve středu 30. 3. 2016 ve Verměřovicích a v Petrovicích, ve čtvrtek 31. 3. a v pátek 1. 4. v Dolní Čermné.

Úkol pro děti:

Úkol na mši svatou v neděli 10. 4. 2016 v 10:30 hodin v kostele v Dolní Čermné.

Napiš, nakresli,... Co se stalo s **Danielem**? (Da 14,28-42)

Postní almužna

O druhé neděli velikonoční 3. 4. 2016 přineseme naši Postní almužnu do kostela, kde bude při každé mši svaté (v sobotu 2. 4. v 19 h. v Petrovicích, v neděli 3. 4. v 7:30 a 10:30 h. v Dolní Čermné a v 9 h. ve Verměřovicích) připravena pokladnička označená Postní almužna, do které můžeme dát svůj dar. Potom bude postní almužna odeslána na adopci na dálku, popř. na další účel.

Byla pokřtěna a stala se členkou Kristovy církve

v Petrovicích 9. 1. 2016 Anežka Okrouhlická z Kunčic, Letohradu

Křesťansky jsme se rozloučili

v kostele v Dolní Čermné 29. 2. 2016 s panem Miloslavem Betlachem z Dolní Čermné

v kostele v Dolní Čermné 4. 3. 2016 s paní Jindřiškou Vackovou z Dolní Čermné

Svatá brána na Hoře Matky Boží u Králík

Na Hoře Matky Boží bude otevřena Svátá brána v poutním kostele Nanebevzetí Panny Marie v neděli 3. 4. 2016 v 10:00 hod. Slavnostní mši svatou bude celebrovat Mons. Josef Kajnek, pomocný biskup královéhradecký. Přístup do kostela Svatou branou bude v termínu 3. 4. – 20. 11. 2016 denně v době od 8:00 hod. do setmění.

Každou neděli bude v poutním kostele příležitost ke svátosti smíření a společné pobožnosti. Program: 16:00 příležitost ke svátosti smíření, 17:00 pobožnost s požehnáním (v měsíci květnu májová). Od dubna do listopadu bude na první neděle v měsíci (3. 4., 1. 5., 5. 6., 3. 7., 7. 8., 4. 9., 2. 10., 6. 11.) nabídnuta série přednášek o Božím milosrdenství.

Program: 16:00 příležitost ke svátosti smíření, 17:00 přednáška, 17:30 pobožnost s požehnáním.

Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ

NEDELE ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ
27. března 2016
13. a 14. týden / 2016

BOHOSLUŽBY A AKCE:

pondělí 28. března	Pondělí velikonoční	7:30 9:00	mše sv. v Dolní Čermné - za Otu Cejnara, rodiče a sestry mše sv. v Petrovicích - za Josefa Nováka, manželku Jaroslavu a vnuka Vlastimila
úterý 29. března	Úterý velikonoční		
středa 30. března	Středa velikonoční	<u>19:00</u>	mše sv. v Dolní Čermné - za Jana Betlacha, sestru, rodiče a švagry
čtvrtek 31. března	Čtvrtek velikonoční	18:30 <u>19:00</u>	<i>výstav Nejsvětější svátosti oltářní ve Verměřovicích</i> mše sv. ve Verměřovicích
pátek 1. dubna	Pátek velikonoční	18:30 19:00	<i>výstav Nejsvětější svátosti oltářní v Dolní Čermné</i> mše sv. v Dolní Čermné - za Karla Bednáře, otce a živé a zemřelé z rodiny Bednářovy
sobota 2. dubna	Sobota velikonoční	7:30 19:00	mše sv. v Dolní Čermné mše sv. v Petrovicích - za Jiřího Vágnera a manželku
NEDELE 3. dubna	2. NEDELE VELIKONOČNÍ Neděle Božího milosrdenství Postní almužna dnes při každé mši svaté (viz str. 7).	7:30 9:00 10:30	mše sv. v Dolní Čermné - za Karla Štěpánka, rodiče, sestry a živé a zemřelé z celého rodu mše sv. ve Verměřovicích mše sv. v Dolní Čermné - za farníky
pondělí 4. dubna	slavnost Zvěstování Páně	19:00	mše sv. v Dolní Čermné - za farníky
úterý 5. dubna	po 2. neděli velikonoční	18:30 19:00	<i>výstav Nejsvětější svátosti oltářní v Petrovicích</i> mše sv. v Petrovicích - za Zdeňka a Hedviku Špačkovy a celý jejich rod
středa 6. dubna	po 2. neděli velikonoční	19:00	mše sv. v Dolní Čermné - za živé a zemřelé členy živého růžence
čtvrtek 7. dubna	sv. Jana Kř. de la Salle, kněze	7:30	mše sv. v Dolní Čermné - za rodinu Adamcovu a Bartoňovu
pátek 8. dubna	po 2. neděli velikonoční	18:30 19:00	<i>výstav Nejsvětější svátosti oltářní v Dolní Čermné</i> mše sv. v Dolní Čermné - za Josefa Hrdinu, manželku a vnučku Marušku
sobota 9. dubna	po 2. neděli velikonoční	19:00	mše sv. ve Verměřovicích
NEDELE 10. dubna	3. NEDELE VELIKONOČNÍ	7:30 9:00 10:30	mše sv. v Dolní Čermné - za Josefa Holečka, rodinu Holečkovu a duše v očistci mše sv. v Petrovicích - za Václava, Filomeny a Pavla Mikulovy a ostatní zemřelé z obou stran mše sv. v Dolní Čermné, <i>zaměřená na děti</i> - za Josefa a Alžbětu Janků a živé a zemřelé z celé rodiny

POUTNÍK, DUBEN 2016

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná, bankovní spojení: 155816135/0300

Internet: <http://dolnocermenska.farnost.cz>, e-mail: dolnocermenska@farnost.cz

Uzávěrka příštího čísla je **17. dubna 2016**, Poutník vyjde **1. května 2016**

Členové redakčního kroužku: J. Roušar -oJ-, E. Jansová (EJ), B. Macanová -BM-, J. Moravcová -jm-

Grafické zpracování: T. Bednář, V. Severinová, T. Macháček, P. Židek, J. Adamec

Tiskne Tiskárna DOBEL s.r.o., Dolní Čermná 231, Lanškroun, ☎ 465 320 144. Neprodejné, pouze pro vnitřní potřebu...

Nicméně je možná finanční spoluúčast – výrobní náklady s vydáním jednoho kusu Poutníka činí 7,-Kč.